

vietos. Anksčiau pasiūlyta vieta prie Nemuno ir Neris santakos esanti visai netinkama dėl pavasarinių potvynių. Šios problemos sprendimui miesto Savivaldybės Matavimo dalis pasiūlė tris variantus (žr.lp. 18):

1) sutvarkyti ir apšaldinti Žemės Reformos Valdybos rezervuotą plotą prie Vilijampolės kapinių (schemoje Nr.1), kadangi jos bus iškeltos,

2) parkui skirti jau pradėtą tvarkyti ir želdinti Sąjungos aikštės pusę, kur nėra pastatų (Nr.2),

3) jeigu šių plotų nepakaktų, prašyti Žemės Reformos V-bos (lainėjus jai byla dėl žemės nuosavybės) skirti plotą, kuris nėra išparceliuotas (Nr.4).

Vilijampolės parko ir Sąjungos aikštės projektą (braižė tech. M.Ivansuskas) Vyr. statybos ir sauskelnių inspektorius patvirtino 1936 10 16. Pagal šį projektą parkas buvo išplanuotas tarp Sąjungos aikštės, Brolių, Puodžių ir Skirgailos g-vių (4,19,12) - t.y. dabart. aikštės vakarinėje dalyje, nuo Linkuvos-Panerių g. sankryšos iki Bajorų g. (jos tęsinio per aikštę).

Po II-jo pasaulinio karo Vilijampolės kapinių teritorija išaugo. Kaip rodo vienas iš genplanų, spimantis 1957-1968 m. laikotarpi (žr.lp. 23), šiaurės-vakarų kryptimi kapinės pasiekė Bajorų g-vės tęsinį per Sąjungos aikštę (dabar pėsčiųjų takas), pietvakarių kryptimi jos pasiekė aikštės važiuojamąją dalį. Perplanavus aikštės teritoriją, buvo panaikinta A.Kriščiukaičio gatvės atkarpa, ribojusi kapines iš pietryčių pusių. Kiek toliau nutiesta nauja gatvė - Neris krantinė - kapinių teritorijos jau nesiekė.

Apie 8-to dešimtmečio vid. kapinės Sąjungos aikštėje buvo panaikintos. Dalis kapų buvo iškelta, dalis jų galėjo būti sunaikinta. 1974 m. vasarą kapinių vietoje prasidėjo kompiuterinio memorialo statyba (27,1). Kaip rašė spauda, beveik 2,5 ha plote reikėjo nukasti apie 2000 m³ grunto ir maždaug tiek jo stveiti (26,2). Statyba užtruko keletą metų. 1979 m. sausio mėn. įvyko memorialo atidengimas. 1991 m. lapkričio mėn. jis pradėtas demontuoti (29,1;30,1;32,1).